

Mahmut Şaylıkay

- şiirler -

Yayın Tarihi:

31.7.2004

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Őiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Alfabey-i Mektep

Muhtelif yürekler mezarlığıdır bedenim
İmamım yok
Yaşadığım hayat ise
Bir cenaze misali
sığdırılıyor vakitlere
Kefenim yırtık
Rüzgar vuruyor enseme
Tabutum ise tutsaklığıma hasret

Bir yer çiziliyor
Bir yer yeniden doğuyor haritada
Bilinmeyen coğrafyalar bölümünde
"Bakınız" diyor "Şahitsizler Ülkesi"
Sayfa 1900'ler
Çevir sayfalarımı ağır ağır
Ki unutulmasın temel müfredatım
Teneffüs konusu olabileyim
Çizilebileyim bir yerlerin kuytu derinliğine

Sense hala önlüklü baharlar yaşıyorsun
Yüzün öyle kirli ki
Mezarlığıma girecek kadar yüzün yok
Hayasız hükümler savrulur rüzgar niyetine
saçların dağınır
Ama sen hala benim dersimde sınıfta kalıyorsun
Kim değiştirirse değiştirsin
kim doğarsa doğsun
Sen yine mahkümsün E tipi, D tipi, F tipi
Alfabey-i mektepte

Sınıfta kaldın işte
Yine aynı yere döndün
Yine kimliksizliğine susadın
Bedenine aç kaldın
Beni sen olarak öldürdün
Beni yabancı misafir gibi yarattın
Küçük bir önlüklü gibi
Yakası kirli ama
Alfabey-i mektepte

Mahmut Şaylıkay

Dedo

DEDO

Dođduđumda tanıdım seni
Belki senin sesinle dünyaya geldim
Belki de senin evinde konuk oldum hayata
İlkin yaptığın çarşafı sarmışlar beni
Yaptığın kuyunun suyuyla yıkamışlar
Velhasıl senin güneşin doğmuş yüzüme
Senin ayın aydınlatmış bedenimi

Oy dedom

Nedendir ağlayışın

Nedendir ağlayışım

Ve nedendir ağlayışımız

Hep sen derdin:

"Ağlamayı bilmeyen gülmeyi unuttur" diye

Gülmek için illa ağlamak mı lazım

Göz kuyumuzu kurutmak mı lazım

Söyle dedo:

gülmekse eđer ağlamak

Ben bunu doğarken yaptım

Ve eđer gülmekse ağlamak

Sen bunu her gece yaptın

Söyle dedom:

Bana hayatın acı olmadığını söyle

Bana güzelin çirkinleşmediđini söyle

yoksulun ölmediđini

Zenginin yücelmediđini

Çocukların ağlamadığını

Anaların yüreklerinin dağlanmadığını

Ve yurdumun

O eşsiz görkemini yokolmadığını söyle

Yalanda olsa hepsini söyle

Hadi dedom!

Tut ellerimden

Bir rüya gibi dalalım düşlere

Edirne'den girip Ardahan'dan çıkalım

Bir kuş olalım Dersim semalarında

Veyahut bir damla su olalım

Fırat ve Dicle' ye hayat verelim

Ve ölkemizi temeli güzellik olan bir yerde

Tekrar kuralım

Kuralım dedo, rüyada olsa kuralım

Ve hiç uyanmayalım bu uykudan

Ve hiç uyandırmasınlar bizi bu uykudan

Anlat dedom:

Bana feqeyê teyranı anlat

Ehmede Xani'nin Mem u Zin'ini

Kamburla, zamburu

Xançepeđi, Mardinkapıyı, Saraykapıyı anlat

Anlat ki eskimesin Amed
Anlat ki eskimesin Diyarbekir
Anlat ki eskimesin Diyarbakır

Vay dedom:
Azrail sana da "Selam-ı aleyküm" dedi
Sana da "yeter" dedi
Herşey bitti dedo
Hayat verdiğin insanın
kucağıydı son yatağın
Kollarıydı yastığın
Hayatıydı hayatın
Sen yokken o varolurmu sandın
Yanıldın dedo
Sende yanıldın
Giderken onu da götürdün yanında
O küçük bedeni kefenine sığdırdın
O derin kuyuya onu da soktun
O küçük beden benim dedo
Ama sen, ama sen

HEP HAYALSİN

Çocukların ağ

Mahmut Şaylıkay

Gelenek

GELENEK

Nasıl ki yıldızlar parlıyorsa gökyüzünde
Nasıl ki güneş batıyorsa hergün batıdan
Ve sen olmuyorsan yanımda her zaman
Artık emin olabilirsin
Sende bir geleneksin benim töremde
yapacağım en büyük yanlış ayrılık
yapamayacağım en olanaksız şey unutmak olacak
ANLIYORMUSUN

Mahmut Şaylıkay

Nasıl İstersen

NASIL İSTERSEN

Seni yüreğime kilitleyerek
Bir yezidi halkası çizdim
Tel örgü niyetine
Artık çıkamazsın oradan
Çıkarsan lut tadında bir taşa
Kalırsan firarsız bir aşkla süslenmiş
Taca dönersin başımda

TERCİHİNİ YAP

Mahmut Şaylıkay

Öfkem kadar cennet

Feri sönük gözlerle bekliyorum seni
Memleketimin özleminde
Dijle kadar sessiz
Dijle kadar hasretim büyük
Sefil bakışlar hükmünde hayatım
Şevğim kadar soğuk
Öfkem kadar cennetsin rüyalarımda

Soğuk soğuk terlerle karşıladım geceyi
Ranzamın nezninde
Ufacık penceremde ay
Ufacık bedenimde yara
Gardiyan sesiydi karanlığa hüküm
Özgürlük kadar yabancı
Öfkem kadar cennettin pembe düşlerimde

Bir damla su aktı gözlerimin pınarında
Esaret susuzluğunda
Murat kadar çışkulu
Murat kadar ayrılık
Körpe emirler diyarında sevdam
Ruhum kadar tutsak
Öfkem kadar cennettin memleketimde

Haydi sevgili yarama zehir olma artık
Yüreğimin köreltisinde
Med kadar eski
Med kadar yeni
Zkim diyarlara hüküm ver
Zal kadar korkusuz
Öfkem kadar cennettin AMED'TE

Mahmut Şaylıkay

Siyahın Esmeri

SİYAHIN ESMERİ
Papirüslerde simgeledim seni
Musalla taşında arındırdım
Ama ılnadı,yapamadım
Anlayacağın seni doğuramadım içimde
Mavilerde aradım kendimi
Haşır neşir oldum saçlarını dağıtan rüzgarla
Umdum seni bu çölde geçen her kervanda
Mani oldular bana
Kaçtım sığındım sana
Uçur beni gökyüzünde hatta içinin evreninde
Tek biz olalım "SİYAHIN ESMERİNİN" doğduğu yerde

Mahmut Şaylıkay

Tijda

TİJDA

Bir enkazın acısında buldum onu
Azrail'e karşı savaşmış
Ve galip gelmişti
Gözleri ürkek bir ceylan misali
Seziyordu olanları
Ay bulutların arasında yarım kalmış sesiyle
Geceye çoğlık katıyor
Felaketler insana
İnsanlar ölüme pusu atıyordu
Azrail yorgun savaşçı rolünde
Tijda'nın gözleri hala ürkek ceylan
Sismik acılar ise hala 6.5 şiddetinde

Oturdum, konuşmak istedim onunla
Göçükte çocuk olmanın
Yorulmaz ayrılığını gördüm
Birde buruk ama umutlu
Kırık ama gelecek vaadeden gülüşünü

Kar usul usul yağıyordu üzerimize
Tijda'nın gözleri
Duygularımı isyana çağırıyordu
Ve doğan güneşe inat
Ben TİJDA diyordum

Mahmut Şaylıkay